

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

**HOTĂRÂRE
în numele legii**

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de

Marin Tofan

împotriva

Consiliului Superior al Procurorilor

privind contestarea actului administrativ

*(Dosarul nr. 3d-6/24
2-24008012-01-3d-18012024)*

Dezacordul reclamantului cu soluțiile organelor competente în examinarea sesizărilor privind comiterea abaterilor disciplinare de către un procuror nu poate să constituie un temei de anulare a actului administrativ contestat, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

31 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Marin Tofan împotriva Consiliului Superior al Procurorilor

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

Cu participarea grefierului, Cristina Cebotari

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. În data de 08 decembrie 2022 Marin Tofan a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând instanței de judecată:

- 1) anularea hotărârii nr. 1-266/2022 din 29 noiembrie 2022 emisă de Consiliul Superior al Procurorilor;
- 2) anularea hotărârilor emise de Colegiul de etică și disciplină a procurorilor pe numele procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru;
- 3) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de a atrage la răspundere disciplinară procurorii Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru pentru toate abuzurile și ilegalitățile comise, la plângerile și sesizările înaintate, cu eliberarea din funcția de procuror;
- 4) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de a numi un procuror din cadrul Procuraturii Generale sau Procuraturii Specializate, examinarea sub aspect penal a acțiunilor/inacțiunilor procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru, precum și a tuturor persoanelor care au participat la instrumentarea cauzei penale cu nr.2017210672, în care au autorizat, dispus, efectuat, aplicat măsuri speciale de investigații, prin interceptarea convorbirilor telefonice, urmărirea vizuală cu înregistrarea comunicărilor, precum și alte măsuri speciale;
- 5) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să sesizeze Autoritatea Națională de Integritate privind examinarea sub aspect instituțional declarațiile de venit a pretinsei părți vătămate XXXX, în raport cu obiectul plângerii în cadrul cauzei penale cu nr. 2017210672, privind neinclusiunea de către XXXX în declarația de avere din perioada 2017-2018 a bunurilor menționate în cauză penală nr. XXXX instrumentată de procurorii Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru, cu pornirea unei investigații în acest sens, precum și atragerea la răspundere contravențională, penală, inclusiv confiscarea după caz a bunurilor agonisite ilegal;
- 6) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de a numi un procuror din cadrul Procuraturii Generale sau a Procuraturii Specializate în vederea pornirii urmăririi penale, pentru denunțarea falsă sau plângerii false, precum și declarația mincinoasă în corespundere cu prevederile art. 311 și art. 312 Cod penal pe pretinsă parte vătămată XXXX, fapt dovedit prin explicațiile procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru anexate la cauzele disciplinare în care au indicat că, pretinsă parte vătămată a indicat direct că infracțiunile comise au fost săvârșite de Marin Tofan;

- 7) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de a sesiza Avocatul Poporului pentru abuzurile și ilegalitățile comise de procurorii Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru, precum și de alte persoane pe faptul aplicării ilegale a măsurilor speciale de investigații în interceptarea convorbirilor telefonice, urmărirea vizuală, și alte măsuri speciale de investigații pe numele lui Marin Tofan.
- 8) audierea avocatului poporului, membru al Consiliului Superior al Procurorilor pe faptele descrise în sesizarea/plângerile înaintate, în vederea expunerii poziției sale asupra faptelor descrise și a ilegalităților comise de procurorii Ivan Rapeșco și Botnaru Alexandru prin aplicarea măsurilor speciale de investigații, interceptarea convorbirilor telefonice, înregistrarea comunicărilor și înregistrării convorbirilor, altele;
- 9) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să numească o comisie în vederea evaluării sumelor cheltuite din bugetul de stat pentru realizarea măsurilor speciale de investigații de către procurorii Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru la instrumentarea cauzei penale nr.2017210672 cu dispunerea încasării sumelor rezultate din contul procurorilor vizați în contul statului;
- 10) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să prezinte originalele dosarelor disciplinare intentate pe numele procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru inclusiv a proceselor-verbale a tuturor ședințelor;
- 11) obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să prezinte înregistrările audio inclusiv a tuturor înscrisurilor necesare a ședințelor disciplinare pe numele procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru inclusiv a proceselor-verbale a tuturor ședințelor;
- 12) obligarea președintelui Consiliului Superior al Procurorilor sau reprezentantul instituției să dea explicații pe marginea respingerii plângerilor/sesizărilor înaintate de Marin Tofan.

2. La 18 ianuarie 2024, ora 12:35 cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Marin Tofan a fost repartizată, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, spre examinare în prima instanță judecătorească raportor, Diana Stănilă.

A. Poziția reclamantului (f.d. 2, 14-18 vol. I și f.d. 8-11 vol. IV).

3. În motivarea acțiunii Marin Tofan a indicat că nu este de acord cu hotărârea nr. 1-266/2022 emisă de Consiliul Superior al Procurorilor la 29 noiembrie 2022 pe marginea contestației depuse de către acesta împotriva hotărârilor Colegiului de disciplină și etică cu privire la încetarea procedurilor disciplinare în privința procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru. La baza dezacordului fiind constatările comisiei de etică și disciplină, poziția inspectorului exprimate în ședință și aprecierile nefondate ale Consiliului Superior al Procurorilor. Or, având în față înscrisurile prezentate Consiliul Superior al Procurorilor nu a constatat încălcările și ilegalitățile comise de procurorii Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru.

4. La fel, reclamantul consideră că concluziile membrilor Consiliului Superior al Procurorilor sunt contrare prevederilor legale, fiindu-i îngăduit dreptul de a contesta hotărârile Colegiului de etică și disciplina în baza unui regulament contrar legii.

5. Mai mult, reclamantul a subliniat că în urma anulării pct. 77⁷ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, a înaintat o cerere de reluare a examinării procedurilor administrative cu emiterea actului administrativ favorabil. Iar cu referire la acest aspect, reclamantul susține că în hotărârea motivată membrii CSP ilegal au susținut părerea inspectorului procurorilor precum ca această solicitare ar fi un recurs deghizat și că n-ar fi fost în drept să solicite reexaminarea cauzelor disciplinare.

6. Prin urmare, reclamantul a reținut că accesul liber la justiție este garantat de articolul 20 din Constituție respectiv, de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care trebuie să fie practic și efectiv, nu teoretic și iluzoriu. Efectivitatea dreptului în discuție reclamă ca persoanele să aibă posibilitatea clară și concretă de a contesta un act care constituie o ingerință în exercitarea drepturilor sale. Dreptul de acces la un tribunal nu include doar dreptul de a iniția o acțiune în justiție, ci și dreptul la soluționarea cauzei de către un tribunal competent să se pronunțe asupra tuturor aspectelor de fapt și de drept.

În acest context, reclamantul a făcut trimitere la cauza *Parohia Greco-Catolica Lupeni și alții v. România [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 86.

7. Subsecvent, reclamantul a notat că, prima instanța trebuie să-și fundamenteze soluția pe un material probator complet și nu contradictoriu, ceea ce echivalează cu o soluționare justă a cauzei pe fondul său.

8. Reclamantul bazându-se pe art. 79 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratura, punctele 9.1, 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7, 9.10, 9.12 a Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14 septembrie 2016 și art.17-20, 23, 39, 64, 69, 171-172, 191, 205, 206, 209, 211 Cod Administrativ a solicitat admiterea acțiunii.

B. Poziția pârâtului, Consiliul Superior al Procurorilor (f.d. 1-5 vol. IV).

9. Prin referința depusă la data de 08 aprilie 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că solicitările reclamantului privind obligarea de a emite actul administrativ favorabil și de a aplica sancțiunea disciplinară în privința procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru sunt eronate și nu pot fi reținute.

10. În acest sens, pârâtul a făcut trimitere la prevederile art. 225, art. 206 a Codului administrativ, art. 49, art. 51, art. 86 alin. (3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, art.125¹ alin. (3) din Constituție.

11. Așadar, pârâtul a menționat că este organul competent în constatarea, aplicarea și încetarea sancțiunilor disciplinare precum și Colegiul de disciplină și etică.

12. Consiliul Superior al Procurorilor a subliniat că procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției procurorilor este reglementată detaliat prin Legea cu privire la Procuratura nr. 3 din 25 februarie 2016 și Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016 a Consiliului Superior al Procurorilor și modificat prin hotărârea nr. 12-13/17 din 24 ianuarie 2017 a Consiliului Superior al Procurorilor. Respectiv, o persoana interesată,

căreia Inspekția procurorilor i-a respins o sesizare, poate utiliza o cale de atac prevăzută de lege, depunând o contestație la Colegiul de disciplină și etică, ulterior și la Consiliul Superior al Procurorilor.

13. Astfel, pârâtul notează că hotărârile adoptate în procedurile disciplinare sunt obligatorii, iar revizuirea lor poate fi inițiată doar pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. În speță, reclamantul nu a invocat circumstanțe noi pentru redeschiderea procedurilor și repunerea pe rol a cauzei disciplinare, precum și nu a indicat la necesitatea de a corecta erori sau omisiuni admise în procedurile de examinare a cauzei disciplinare.

14. Mai mult, Consiliul Superior al Procurorilor a subliniat că cererea înaintată conține aspecte de fapt și de drept care deja au fost studiate și analizate de către instanța de disciplină, motiv din care s-a ajuns la concluzia de a o respinge ca inadmisibilă.

15. Prin urmare, pârâtul susține că Marin Tofan nu poate revendica că prin hotărârea nr. 1-266/22 din 29 noiembrie 2022 i s-a încălcat un drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Deci, Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

C. Poziția părților în ședință publică

16. În cadrul [ședinței de judecată](#), Marin Tofan nu s-a prezentat. Totodată, reclamantul în cererea de chemare în judecată a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 2 verso vol. I), această solicitare a fost reiterată în mesajul de recepționare a citației (f.d. 21 vol. IV). Așadar, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului, pe motiv că a fost citat legal, dar și ținând cont de voința sa de examinare în lipsă.

17. Reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru nu a recunoscut acțiunea și a susținut poziția expusă în referință.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE

18. Art. 1 alin. (3) Cod administrativ:

„Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.”

19. Art. 3 Cod administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

20. Art. 20 Cod administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire

la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

21. Art. 30 alin. (2) Cod administrativ:

„Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.”

22. Art. 78 alin. (1) Cod administrativ:

„Procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.”

23. Art. 85 alin. (3) Cod administrativ:

„Autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.”

24. Art. 93 alin. (1) Cod administrativ:

„Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.”

25. Art. 170 alin. (1) și (4) Cod administrativ:

„La cererea persoanei afectate, autoritatea publică trebuie să decidă în privința anulării unui act administrativ individual incontestabil dacă:

- a) situația de fapt sau de drept care stă la baza actului administrativ s-a modificat ulterior în favoarea persoanei afectate;
- b) există probe noi care ar fi dus la o decizie mai avantajoasă pentru persoana afectată;
- c) există alte temeiuri de reluare conform art.449 lit.a), c), e) și e1) din Codul de procedură civilă.

În privința cererii decide autoritatea publică competentă. Această prevedere se aplică și atunci când actul administrativ individual a cărui anulare se solicită a fost emis de o altă autoritate publică.”

26. Art. 191 alin. (5) lit. a) Cod administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează: în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

27. Art. 195 Cod administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

28. Art. 206 alin. (1) lit. b) Cod administrativ:

„O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).”

29. Art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ:

„Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).”

30. Art. 85 alin. (3) și (4) din Legea nr. 3 cu privire la Procuratură din 25 februarie 2016, în vigoare pînă la 04 august 2023:

„Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărârea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspekția procurorilor.

Hotărârile colegiilor se transmit la aparatul Consiliului Superior al Procurorilor în următoarea zi după expirarea termenului de contestare.”

31. Art. 89 lit. a) din Legea nr. 3 cu privire la Procuratură din 25 februarie 2016:

„Colegiul de disciplină și etică examinează cauzele disciplinare inițiate împotriva procurorilor, primite de la Inspekția procurorilor, și aplică, după caz, sancțiuni disciplinare.”

32. Art. 79 alin. (1) din Legea nr. 3 cu privire la Procuratură din 25 februarie 2016:

„Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.”

ADMISIBILITATEA ACȚIUNII

33. Potrivit art. 20 din Codul administrativ, orice persoană care pretinde că printr-o activitate administrativă i s-a încălcat ori i se poate încălca un drept subiectiv sau un interes legitim ocrotit de lege este îndreptățită să solicite protecție jurisdicțională, prin acțiune în contencios administrativ. Norma consacră, pe de-o parte, accesul efectiv la instanță ca garanție a legalității administrației, iar, pe de altă parte, stabilește că examinarea unei asemenea acțiuni se realizează de către instanțele competente în condițiile Codului administrativ, în raport cu natura actului contestat și autoritatea emitentă.

34. În cadrul filtrului de admisibilitate, instanța verifică, cu prioritate, dacă actul administrativ contestat este apt să afecteze o situație juridică subiectivă a reclamantului, adică dacă există o legătură rezonabilă între activitatea administrativă și dreptul/interesul invocat. Din analiza cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul urmărește anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-266/2022 din 29 noiembrie 2022, prin care s-a soluționat negativ demersul său privind reluarea procedurii disciplinare. Chiar dacă, în planul argumentării, reclamantul critică modul în care autoritatea a apreciat conduitele imputate procurorului vizat, obiectul controlului judecătoresc rămâne legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 29 noiembrie 2022 și implicit, temeinicia refuzului de a relua procedura în condițiile invocate de

reclamant. Prin urmare, examinarea admisibilității nu se confundă cu examinarea fondului disciplinar, ci privește exclusiv existența unei atingeri juridice și a unui interes procesual actual.

35. În aceste circumstanțe, instanța constată ca fiind plauzibilă revendicarea unui drept/interes legitim în sensul art. 17 din Codul administrativ, întrucât reclamantul invocă o pretinsă încălcare a dreptului la un control efectiv al legalității asupra unei hotărâri a Consiliului Superior al Procurorilor care îi este defavorabilă. Obiecția pârâtului privind lipsa revendicării unui drept este neîntemeiată, or, pentru admisibilitate nu se cere dovedirea definitivă a încălcării, ci este suficient ca, în mod rezonabil, actul contestat să fie susceptibil de a afecta poziția juridică a reclamantului și ca acesta să urmărească, prin acțiune, o protecție recunoscută de lege, în cadrul unui „tribunal instituit prin lege”.

36. Sub aspectul competenței jurisdicționale, se reține că litigiul privește contestarea unei hotărâri a Consiliului Superior al Procurorilor. Potrivit art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, acțiunea de contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor se înaintează la Curtea Supremă de Justiție, ca instanță de fond, competența fiind una stabilită expres de lege în raport cu natura autorității emitente și specificul actelor sale.

37. În ceea ce privește procedura prealabilă, instanța reține că, potrivit art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, coroborate cu art. 79 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sunt supuse controlului judecătoresc în condițiile Codului administrativ, fără parcurgerea procedurii prelabile, iar acțiunea se depune nemijlocit în fața Curții Supreme de Justiție. Legiuitorul a instituit astfel un regim de acces direct la instanță, justificat de caracterul autorității și de rolul său în arhitectura instituțională.

38. Din materialele cauzei rezultă că hotărârea contestată, emisă la 29 noiembrie 2022, a fost comunicată reclamantului la 02 decembrie 2022, iar acțiunea a fost depusă la 08 decembrie 2022. Prin urmare, este respectat termenul de 10 zile lucrătoare prevăzut de lege pentru contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor, termen care se calculează de la data comunicării actului administrativ individual, fiind o condiție de exercitare în timp a dreptului la acțiune.

39. În consecință, instanța constată că nu sunt incidente motive de inadmisibilitate în sensul art. 207 din Codul administrativ. Acțiunea este admisibilă și urmează a fi examinată în fond sub aspectul legalității hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-266/2022 din 29 noiembrie 2022.

STAREA DE FAPT CONSTATATĂ DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

40. Din materialele dosarului rezultă că Marin Tofan a sesizat de mai multe ori Consiliul Superior al Procurorilor asupra acțiunilor/inacțiunilor procurorilor din Procuratura raionului Criuleni, Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru, în cadrul instrumentării cauzei penale nr. 2017210672, solicitând aplicarea celei mai aspre sancțiuni disciplinare față de procurorii menționați.

Marin Tofan în sesizări a invocat:

- recunoașterea neîntemeiată în calitate de bănuțit la data de 30 ianuarie 2018, în cauza nr. 201721.0672, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(5) și art.360 alin.(2) din Codul penal, neavând nicio atribuție la infracțiunile în cauză și fiind persecutat și intimidat ilegal;

- autorizarea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, nemotivate și lipsite de orice temei legal contrar art.30 din Constituție și art. art. 6 și 8 din CEDO (interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice și a altor măsuri special de investigații) de către procurorii Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru;

- aflarea sub urmărire penală, cu statut de bănuțit, o perioadă mai mare de 6 luni, fără acordul Procurorului General;

- accesarea datelor cu caracter personal;

- ignorarea examinării cererilor sale din 01 martie 2019 și respectiv din 05 iunie 2019, prin care a solicitat să-i fie eliberate copiile de pe suportul tehnic al purtătorului de informații în care au fost stocate înregistrările convorbirilor telefonice și a tuturor actelor emise pe numele lui;

- intimidarea lui Marin Tofan în incinta Curții de Apel Chișinău, prin faptul că procurorul Ivan Rapeșco i-a răspuns cu dispreț la solicitarea copiei de pe recursul înaintat de către avocat și fiind în proces de examinare;

- autorizarea măsurilor speciale de investigații în privința lui Marin Tofan (urmărirea vizuală cu înregistrarea comunicărilor, sau imaginilor).

41.Prin deciziile din data de 15 aprilie 2019, 17 iunie 2019, 17 iulie 2019, 20 august 2019, 25 noiembrie 2019, 26 decembrie 2019, 22 ianuarie 2020 și din 31 martie 2020 Inspecția procurorilor a încetat procedurile disciplinare în privința procurorilor în Procuratura raionului Criuleni, Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru, din lipsa temeiului de tragere la răspundere disciplinară. (f.d.9-10, 79-80, 94-95, 95-96, 99 verso-100, dosar administrativ)

Din analiza deciziilor Inspecției procurorilor s-a stabilit că la 13 octombrie 2017 organul de urmărire penală al IP Criuleni, a pornit urmărirea penală, în cauza nr. 201710672, în baza art.186 alin.(5) și art. 360 alin. (2) din Codul penal pe faptul furtului săvârșit de persoane necunoscute la 09 octombrie 2017, în satul XXXX, raionul XXXX, de unde pe ascuns au sustras un safeu ce aparține cet. XXXX, astfel cauzând victimei o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 648.045 lei.

La 17 octombrie 2017, în cadrul audierii suplimentare în calitate de parte vătămată, XXXX a comunicat circumstanțele cazului dat, indicând asupra persoanelor cu care a avut relații ostile, printre aceștia fiind nominalizat și Marin Tofan, care, aproximativ cu 3 ani în urmă, l-a agreat fizic pe teritoriul taberei.

La 30 ianuarie 2018, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de poliție Criuleni, Tofan Marin a fost recunoscut în calitate de bănuțit pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (5) și art. 360 alin. (2) din Codul penal.

La 23 aprilie 2018, în prezența apărătorului lui Marin Tofan i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de recunoaștere a acestuia în calitate de bănuțit.

La 02 mai 2018, procurorul Ivan Rapeșco a dispus scoaterea de sub urmărire penală a bănuțitului Marin Tofan, din lipsa elementelor infracțiunii. Procurorul a reținut că s-au epuizat toate căile legale, fără a fi acumulate de către organul de

urmărire penală careva probe care ar dovedi vinovăția acestuia, iar în conformitate cu art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. (f.d.9-10, dosar administrativ)

42. Prin hotărârea nr. 3-40/19 din 21 iunie 2019 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 15 aprilie 2019 a Inspecției procurorilor. (f.d.4-6, dosar administrativ)

43. Prin hotărârea nr. 3-61/19 din 18 octombrie 2019 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 17 iunie 2019 a Inspecției procurorilor. (f.d.41-42, dosar administrativ)

44. Prin hotărârea nr. 3-67/19 din 18 octombrie 2019 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 17 iulie 2019 a Inspecției procurorilor. (f.d.45-46, dosar administrativ)

45. Prin hotărârea nr. 3-74/19 din 18 octombrie 2019 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 20 august 2019 a Inspecției procurorilor. (f.d.49-51, dosar administrativ)

46. Prin hotărârea nr. 3-115/19 din 24 ianuarie 2020 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 25 noiembrie 2019 a Inspecției procurorilor. (f.d.71-72, dosar administrativ)

47. Prin hotărârea nr. 3-13/20 din 24 februarie 2020 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 26 decembrie 2019 a Inspecției procurorilor. (f.d.74-75, dosar administrativ)

48. Prin hotărârea nr. 3-31/20 din 22 iunie 2020 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 22 ianuarie 2020 a Inspecției procurorilor. (f.d.81-83, dosar administrativ)

49. Prin hotărârea nr. 3-76/20 din 22 iunie 2020 Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația depusă de către Marin Tofan asupra deciziei din 31 martie 2020 a Inspecției procurorilor. (f.d.87-89, dosar administrativ)

50. La 24 februarie 2022 Marin Tofan, în temeiul art. 170 din Codul administrativ, a depus cerere, prin care a solicitat reluarea examinării procedurilor disciplinare în privința procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru, care au fost încetate din motivul neconstatării abaterii disciplinare, iar odată incidente prevederile pct. 77⁷ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică nu a beneficiat de dreptul de a le contesta la Consiliul Superior al Procurorilor. (f.d. 3, dosar administrativ)

51. Prin hotărârea nr. 1-196/2022 din 22 septembrie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a admis de principiu adresare lui Marin Tofan privind reluarea examinării procedurii disciplinare în privința procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru. (f.d.101-102, dosar administrativ)

52. Ulterior, la 29 noiembrie 2022 Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea nr. 1-266/2022 a respins ca inadmisibile contestațiile lui Marin Tofan declarate împotriva hotărârilor Colegiului de disciplină și etică privind încetarea procedurilor disciplinare în privința procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru, a menținut hotărârile Colegiului de disciplină și etică nr. 3-40/19 din 21 iunie 2019, nr. 3-61/19 din 18 octombrie 2019, nr. 3-67/19 din 18 octombrie 2019, nr. 3-74/19 din 18 octombrie 2019, nr. 3-115/19 din 24 ianuarie 2020, nr. 3-13/20 din 24 februarie 2020, nr. 3-31/20 din 22 iunie 2020 și nr. 3-76/20 din 22 iunie 2020.

MOTIVAREA INSTANȚEI

53. Controlul judecătoresc asupra actelor administrative are ca finalitate verificarea conformității activității autorităților publice cu principiul legalității și protecția drepturilor/intereselor legitime ale persoanelor, împotriva eventualelor excese de putere sau erori de drept/fapt. Acest control se exercită în condițiile Codului administrativ, iar instanța nu substituie autoritatea publică în atribuțiile sale, ci verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, procedurii și normelor de drept material aplicabile.

54. Instituția contenciosului administrativ este construită pentru a asigura: (i) preeminența legii în activitatea administrației; (ii) protectoratul jurisdicțional al drepturilor persoanei; (iii) ordonarea și disciplinarea activității autorităților, prin obligarea la motivare și la exercitarea proporțională a puterii de apreciere. În acest cadru, instanța examinează dacă, în raport cu situația de fapt și normele incidente, autoritatea a adoptat o soluție justificată juridic și motivată suficient.

55. Completul de judecată, analizând cererea de chemare în judecată reține, că reclamantul în argumentarea pretențiilor solicitate a invocat următoarele aspecte:

- atât Inspekția procurorilor, Colegiul de disciplină și etică, cât și Consiliul Superior al Procurorilor nu a verificat și elucidat cumulul înscrisurilor prezentate și nu au constatat încălcările și ilegalitățile procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru;

- Consiliul Superior al Procurorilor contrar prevederilor legale, în temeiul pct. 77⁷ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, a îngădit dreptul reclamantului de a contesta hotărârile Colegiului de disciplină și etică.

56. Efectuând controlul legalității actului contestat, instanța de judecată constată, sub aspectul competenței, că Consiliul Superior al Procurorilor este autoritatea abilitată să examineze contestațiile împotriva hotărârilor Colegiului de disciplină și etică, în condițiile cadrului normativ aplicabil, astfel încât actul contestat a fost emis de organul competent, nefiind reținut un viciu de competență.

57. Completul de judecată, analizând argumentele reclamantului în coroborare cu materialele dosarului administrativ și normele legale incidente, reține că acestea nu sunt întemeiate, or, Consiliul Superior al Procurorilor a realizat o evaluare conformă cu exigențele legale, stabilind în mod justificat că circumstanțele prezentate de Marin Tofan nu sunt favorabile acestuia și nu prezintă un grad de relevanță suficient pentru a determina modificarea sau anularea actului administrativ individual incontestabil.

58. În acest sens este de menționat că art. 170 din Codul administrativ reglementează o cale extraordinară de reluare a unei proceduri finalizate printr-un act administrativ individual devenit incontestabil.

59. Reluarea procedurii administrative, în sensul art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, este o cale extraordinară de înlăturare a efectelor unui act administrativ individual incontestabil atunci când apar probe noi care ar fi putut conduce, dacă ar fi fost cunoscute la momentul emiterii actului, la o soluție mai favorabilă pentru persoana afectată. Norma nu consacră o „rejudecare” obișnuită a cauzei și nici o simplă nemulțumire față de soluția inițială, ea deschide posibilitatea reevaluării doar dacă elementul probator nou este suficient de relevant încât să poată schimba sensul deciziei administrative.

60. Din conținutul normei de drept citate rezultă câteva condiții cumulative: (i) cererea trebuie făcută de persoana afectată; (ii) obiectul trebuie să fie un act administrativ individual incontestabil; (iii) trebuie să existe probe noi, iar aceste probe trebuie să fie de natură să fi condus la o decizie mai avantajoasă pentru solicitant. În plus, cererea este admisibilă numai dacă persoana afectată, în lipsa culpei acestei, nu era în stare să invoce acel temei anterior. Cu alte cuvinte, reluarea procedurii este rezervată situațiilor în care lipsa invocării probelor noi anterior nu poate fi imputată persoanei.

61. Noțiunea de „probe noi” trebuie înțeleasă funcțional, nu formal. Nu este suficient ca un înscris sau un mijloc de probă să fie doar prezentat mai târziu, el trebuie să fi fost necunoscut ori nevalorificat în procedura inițială și să aibă aptitudinea reală de a modifica aprecierea faptelor sau a dreptului pe care s-a întemeiat actul. Prin urmare, proba nouă are valoare doar dacă este pertinentă și determinantă pentru soluția administrativă, nu dacă repetă sau confirmă elemente deja examinate. Aceasta este concluzia care se desprinde din cerința legală ca proba să fi „dus la o decizie mai avantajoasă”.

62. În esență, art. 170 alin. (1) lit. b) protejează echilibrul dintre stabilitatea actelor administrative și exigența legalității materiale, or, actul nu este redeschis pentru orice argument nou, ci numai atunci când apar probe cu potențial real de a produce o soluție mai favorabilă și când persoana interesată nu le-a putut valorifica anterior.

63. În speță, reclamantul a invocat ca „probă nouă” hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 19 decembrie 2019, decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2020 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2020, prin care s-a dispus admiterea parțială a cererii de chemare în judecată depusă de Marin Tofan împotriva Ministerului Justiției și alții cu privire la repararea

prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, obligarea aducerii scuzelor oficiale din numele statului și încasarea cheltuielilor judiciare. Totodată s-a dispus încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Marin Tofan suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3 000 lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică.

64. Totodată ca temei de reluare a procedurii de evaluare Marin Tofan a indicat că pct. 77⁷ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, care limita dreptul de a contesta hotărârile Colegiului de disciplină și etică, a fost anulat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 decembrie 2021, ceea ce face posibilă calea de atac a hotărârilor Colegiului de disciplină și etică nr. 3-40/19 din 21 iunie 2019, nr. 3-61/19 din 18 octombrie 2019, nr. 3-67/19 din 18 octombrie 2019, nr. 3-74/19 din 18 octombrie 2019, nr. 3-115/19 din 24 ianuarie 2020, nr. 3-13/20 din 24 februarie 2020, nr. 3-31/20 din 22 iunie 2020 și nr. 3-76/20 din 22 iunie 2020.

65. Prin hotărârea nr. 1-196/2022 din 22 septembrie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a admis de principiu adresarea lui Marin Tofan privind reluarea examinării procedurii disciplinare în privința procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru.

66. Din analiza acestei hotărâri rezultă că Consiliul Superior al Procurorilor a reținut că urmare a anulării de către Curtea Supremă de Justiție a pct. 77⁷ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor a fost obligat să examineze contestațiile împotriva hotărârilor Colegiului de disciplină și etică, inclusiv și pentru situațiile când sunt contestate deciziile Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare. Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a admis de principiu adresarea lui Marin Tofan cu solicitarea de concretizare a pretențiilor și de enumerare a hotărârilor disciplinare necesare pentru a fi examinate.

67. La 03 octombrie 2022 Marin Tofan a depus cerere privind concretizarea și majorarea pretențiilor în examinarea cauzelor disciplinare pe numele procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru.

68. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii a dat curs cererii formulate de Marin Tofan în baza art. 170 din Codul administrativ, ceea ce constituie, în esență, o manifestare de voință în sensul admiterii în principiu a acesteia.

69. Totodată, Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea nr. 1-266/2022 din data de 29 noiembrie 2022, analizând circumstanța nou invocată din perspectiva unei decizii mai avantajoase reclamantului, a respins ca inadmisibile contestațiile lui Marin Tofan și a menținut hotărârile Colegiului de disciplină și etică.

70. Din conținutul hotărârii contestate rezultă că autoritatea publică pârâtă a procedat la o examinare cumulativă și sistematică a circumstanțelor de fapt și de drept reținute anterior în cadrul procedurii disciplinare, astfel cum acestea au fost constatate de inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor Mircea Roșioru, de

Inspecția procurorilor în ansamblu, precum și de Secția de unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Procuraturii Generale. Aceste elemente au fost analizate în corelație cu pretinsa circumstanță nou invocată de Marin Tofan.

Totodată, Consiliul Superior al Procurorilor a reținut că afirmațiile prezentate de Marin Tofan, nu pot fi apreciate ca fiind un raționament suficient și convingător, în măsură să întrunească gradul necesar pentru casarea hotărârilor contestate.

Toate motivele privind admiterea încălcării drepturilor sau privind existența viciilor fundamentale trebuie să fie sustenabile, să conțină aprecieri juridice temeinice și să explice tangența cu circumstanțele particulare ale speței, deoarece în caz contrar riscă să fie irelevante și să goalească de conținut contestația, care trebuie să se bazeze pe o argumentare serioasă.

Argumentele prezentate în contestație, de către Marin Tofan, reprezintă dezacordul cu hotărârile procesual-penale adoptate în baza plângerilor sale, ceea ce nu poate fi apreciat ca temei de sancționare disciplinară a procurorilor, fiind, în conformitate cu legea, obiect al verificărilor efectuate în ordinea controlului ierarhic și, după caz, al controlului judecătoresc.

Totodată, s-a evidențiat, că toate hotărârile adoptate cu referire la alegațiile lui Marin Tofan au fost aduse la cunoștința acestuia, fiind valorificat, în modul prevăzut de lege, inclusiv și dreptul de a contesta aceste soluții atât la procurorul ierarhic superior, cât și în ordinea controlului judecătoresc.

Pe cale de consecință, acțiunile procurorilor nominalizați s-au încadrat în limita îndeplinirii corecte a atribuțiilor de serviciu, iar raportate la examinarea plângerilor lui Marin Tofan, nu au fost atestate abateri.

În reflecția celor expuse se constată că examinarea tuturor alegațiilor formulate de către Marin Tofan s-a desfășurat în conformitate cu prescripțiile legale, fiindu-i respectate drepturile de a-și prezenta argumentele, precum și de a realiza dreptul de acces la instanța de judecată în vederea controlului judiciar (atât la judecătorul de instrucție, cât și la Curtea de Apel Chișinău, inclusiv în Curtea Supremă de Justiție) asupra soluțiilor procesual-penale adoptate aferent faptelor reclamate.

71. În acest context, instanța de judecată constată că Consiliul Superior al Procurorilor a reținut, în mod argumentat, că invocarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2020 de rând cu hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 19 decembrie 2019 și decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2020, nu relevă existența unor împrejurări de natură să modifice concluziile anterioare, ci urmărește, în esență, să susțină ideea comiterii de către procurorii Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru a unei abateri disciplinare. O asemenea abordare excede scopului procedurii de reluare, întrucât echivalează cu formularea unui nou capăt de acuzare disciplinară, iar nu cu prezentarea unor probe noi, relevante și concludente, apte să conducă la o soluție diferită.

72. Totodată, prin prezenta acțiune reclamantul a invocat că Consiliul Superior al Procurorilor nu a verificat și elucidat cumulul înscrisurilor prezentate și nu au constatat încălcările și ilegalitățile procurorilor Ivan Rapeșco și

Alexandru Botnaru, prin prisma probei noi prezentate care duce la o decizie mai avantajoasă acestuia.

73. Instanța de judecată menționează că caracterul „mai avantajos” al probei invocate în susținerea reluării procedurii disciplinare se justifică prin prisma naturii și finalității acestei probe. În mod esențial, pentru a justifica reluarea procedurii, proba nouă trebuie să fie aptă să conducă la o soluție mai favorabilă reclamantului, respectiv să confirme încălcările și ilegalitatea acțiunilor procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru. Din analiza conținutului probei prezentate, se constată că aceasta nu tinde să confirme existența unei abateri disciplinare.

74. În acest context, argumentul reclamantului este contradictoriu, or, pe de o parte, susține că proba ar fi favorabilă, iar pe de altă parte, prin modul de valorificare a acesteia urmărește convingerea asupra existenței abaterii disciplinare. O asemenea probă nu poate fi calificată ca fiind „mai avantajoasă”, întrucât nu creează premisele unei soluții mai favorabile.

75. Mai mult, noțiunea de „probă mai avantajoasă” trebuie interpretată în sens obiectiv, raportat la efectele juridice pe care le-ar produce asupra situației persoanei vizate. Nu este suficient ca partea să aprecieze subiectiv utilitatea probei, dar este necesar ca aceasta să fie aptă, în mod rezonabil, să determine o reconsiderare a soluției în beneficiul său. În lipsa unui asemenea potențial, condiția prevăzută de lege nu este îndeplinită.

76. Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor a reținut în mod întemeiat că proba invocată nu întrunește cerința de a fi de natură să conducă la o decizie mai favorabilă lui Marin Tofan, motiv pentru care acest argument este respins ca nefondat. Simpla nemulțumire a lui Marin Tofan față de concluziile la care a ajuns autoritatea publică pârâtă nu poate fi echivalată cu o pretinsă lipsă de verificare sau cu o examinare formală a înscrisurilor prezentate.

77. Referitor la argumentul reclamantului privind pretinsa îngrădire a dreptului de a contesta hotărârile Colegiului de disciplină și etică nu este reținut de către completul de judecată, întrucât acesta pornește de la o premisă eronată asupra naturii și finalității procedurii de reluare a procedurii administrative.

78. Dreptul de acces la justiție și, implicit, dreptul de a contesta actele administrative nu are un caracter absolut, exercitarea acestuia fiind supusă condițiilor și limitelor prevăzute de lege, inclusiv celor ce țin de caracterul definitiv sau incontestabil al unor acte administrative. În speță, hotărârile Colegiului de disciplină și etică au dobândit caracter incontestabil, iar repunerea în discuție a acestora este posibilă doar în condițiile strict și limitativ prevăzute de lege, respectiv în ipoteza existenței unor circumstanțe noi, pertinente și decisive.

79. Or, circumstanța invocată de Marin Tofan nu întrunește aceste exigențe, nefiind de natură să îi creeze o situație mai favorabilă și nici să conducă la anularea actului administrativ individual incontestabil. În absența unei asemenea împrejurări, nu se poate reține că reclamantul ar fi fost privat de un drept efectiv de contestare, ci doar că acesta nu întrunește condițiile legale pentru redeschiderea unei proceduri deja finalizate.

80. Mai mult ca atât, admiterea acțiunii depuse de către Marin Tofan privind repararea prejudiciului întemeiată pe Legea nr. 1545/1998 nu echivalează, prin ea însăși, cu constatarea culpei disciplinare a procurorilor Ivan Rapeșco și Alexandru Botnaru.

81. Legea nr. 1545/1998 instituie un mecanism de reparare a prejudiciului suportat de persoană în cadrul procesului penal sau al activității organelor de urmărire penală, procuraturii, adică un remediu patrimonial împotriva statului. Admiterea acțiunii de reparare a prejudiciului dovedește, că persoana a suferit un prejudiciu pentru care statul datorează reparație în condițiile legii. Ea nu dovedește, de la sine, că procurorii vizați au acționat cu vinovăție disciplinară și nici nu înlătură necesitatea unei examinări autonome privind existența unei abateri disciplinare.

82. Așadar, pentru atragerea răspunderii disciplinare nu este suficientă existența unui prejudiciu reparat de stat, dar este necesară dovedirea unei conduite concrete care se încadrează în una dintre abaterile disciplinare.

83. În aceste circumstanțe completul de judecată, examinând în mod cumulativ argumentele invocate de reclamant, în corelație cu ansamblul probator administrat în cauză și cu dispozițiile legale aplicabile, constată caracterul neîntemeiat al acestora. În mod corect, autoritatea pârâtă a reținut că preținsele circumstanțe noi invocate nu întrunesc condițiile de relevanță și concludență necesare pentru a influența soluția adoptată, neavând aptitudinea de a conduce la o concluzie diferită de cea reținută prin actul administrativ contestat.

84. Totodată, instanța de judecată reține că potrivit art. 118 din Codul administrativ, actul administrativ trebuie să fie motivat, indicând temeiurile esențiale de fapt și de drept avute în vedere, astfel încât destinatarul să înțeleagă raționamentul autorității și să poată exercita căile de atac. În speță, actul contestat expune reperele factuale și procedurale, normele și considerentele care justifică soluția, inclusiv rațiunea inadmisibilității contestațiilor și lipsa elementelor noi/erorilor determinante, astfel încât nu se constată o lipsă de motivare de natură să echivaleze cu arbitrariul.

85. În aceste condiții, având în vedere că argumentele privind ilegalitatea actului administrativ contestat nu s-au adevărat, instanța constată caracterul neîntemeiat al pretențiilor subsecvente formulate de reclamant.

86. Cu privire la solicitările reclamantului de a obliga Consiliul Superior al Procurorilor la careva acțiuni completul de judecată menționează că potrivit art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi depusă pentru obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare). Totuși, această cale nu permite instanței să substituie autoritatea în exercitarea atribuțiilor sale atunci când emiterea actului presupune aprecieri de specialitate și constatări specifice competenței materiale a autorității (în speță, constatarea abaterii disciplinare și individualizarea sancțiunii). Instanța poate obliga autoritatea să se pronunțe sau să reexamineze în condiții de legalitate dacă există un refuz nejustificat ori vicii procedurale/motivare insuficientă, însă nu poate impune un rezultat disciplinar

determinat (de tip „să sancționeze/elibereze din funcție”), în lipsa unui temei legal expres și a constatării unui viciu de legalitate al actului contestat care ar conduce inevitabil la un rezultat unic.

87. Prin urmare, pretențiile reclamantului care tind la obligarea Consiliului Superior al Procurorilor la aplicarea unei sancțiuni disciplinare sau la întreprinderea unor măsuri conexe (inclusiv de natură penală ori instituțională) nu pot fi admise în cadrul prezentei cauze, în lipsa identificării unui viciu de legalitate al hotărârii contestate și a unei obligații legale clare, strict determinate, care să impună rezultatul solicitat.

88. În acest context, instanța reține că dezacordul reclamantului cu soluțiile organelor competente în examinarea sesizărilor privind comiterea abaterilor disciplinare nu poate constitui, prin el însuși, un temei de anulare a actului administrativ contestat, atâta timp cât actul a fost emis de organ competent, cu respectarea procedurii și cu o motivare suficientă.

89. Ținând cont de cele menționate, instanța constată că hotărârea contestată și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea pârâtă sunt conforme principiului legalității, nefiind identificate vicii care să justifice anularea actului administrativ individual contestat ori obligarea autorității la adoptarea unei soluții disciplinare determinate.

90. Prin urmare, acțiunea în contestarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât actul administrativ defavorabil contestat este legal, iar condițiile legale pentru anularea lui nu sunt întrunite.

91. În conformitate cu art. 191 alin. (5) lit. a) și 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Marin Tofan împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte
Judecători

Stela Procopciuc
Ion Malanciuc
Diana Stănilă

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) din Codul de procedură civilă în legătură că judecătorul Ion Malanciuc este suspendat de drept din funcție pe perioada exercitării mandatului de judecător la Curtea Constituțională, textul integral al hotărârii este semnat de către președintele completului.

Președinte

Stela Procopciuc